

ZAKON

O FINANSIJSKOJ PODRŠCI PORODICI SA DECOM

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se finansijska podrška porodici sa decom.

Finansijska podrška porodici sa decom, u smislu ovog zakona, obuhvata:

- 1) poboljšanje uslova za zadovoljavanje osnovnih potreba dece;
- 2) poseban podsticaj rađanju dece;
- 3) podršku materijalno ugroženim porodicama sa decom, porodicama sa decom ometenom u razvoju i deci bez roditeljskog staranja.

Član 2.

Porodicu u smislu ovog zakona čine: roditelji, odnosno staratelji, hraničari, usvojenci i deca, kao i srodnici u pravoj liniji, a u pobočnoj do drugog stepena srodstva, pod uslovom da žive u zajedničkom domaćinstvu.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, prilikom utvrđivanja redosleda rođenja dece, u porodicu se ubrajaju i deca koja ne žive u njoj.

Zajedničko domaćinstvo, u smislu ovog zakona, jeste zajednica življenja, privređivanja i trošenja sredstava.

Član 3.

Redosled rođenja dece u porodici utvrđuje se u odnosu na dan podnošenja zahteva za ostvarivanje prava utvrđenih ovim zakonom, prema datumu i času rođenja upisanih u matičnu knjigu rođenih.

Redosled rođenja dece iz razvedenog braka ili vanbračne zajednice utvrđuje se prema roditelju sa kojim dete živi po odluci nadležnog organa ili po sporazumu roditelja.

Redosled rođenja dece koja su u vreme razvoda braka ili prestanka vanbračne zajednice bila punoletna utvrđuje se prema roditelju s kojim žive.

Redosled rođenja dece za koju je u toku postupak utvrđivanja porodičnopravnog statusa pred nekim od nadležnih organa određuje se prema roditelju sa kojim žive.

Činjenica sa kojim roditeljem dete živi, u smislu st. 2. do 4. ovog člana, utvrđuje se prema nalazu nadležnog centra za socijalni rad.

Član 4.

Prihodi od uticaja na ostvarivanje prava predviđenih ovim zakonom, a koji se utvrđuju u prosečnom mesečnom iznosu, na osnovu ostvarenih prihoda u tri meseca koja prethode mesecu u kome je podnet zahtev, jesu:

- 1) prihodi koji podležu oporezivanju prema zakonu kojim se uređuje porez na dohodak građana;
- 2) prihodi ostvareni od:
 - (1) penzija i invalidnina;
 - (2) naknade za rad hranitelja;
 - (3) primanja po propisima o pravima ratnih invalida;
 - (4) materinskog dodatka;
 - (5) naknada za tuđu negu i pomoć;
 - (6) naknada za telesno oštećenje;
 - (7) naknada za vreme nezaposlenosti;
 - (8) materijalnog obezbeđenja ostvarenog po propisima iz oblasti socijalne zaštite;
 - (9) srodnika koji imaju zakonsku obavezu izdržavanja;
 - (10) otpremnina u slučaju prestanka potrebe za radom zaposlenih usled tehnoloških, ekonomskih ili organizacionih promena ostvarenih u godini dana pre podnošenja zahteva;
 - (11) naknada po osnovu socijalnih programa;
 - (12) neregistrovane delatnosti.

Kada se prihod utvrđuje u paušalnom iznosu za prihod se uzima osnovica za obračunavanje doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Prihodi koji se iskazuju kao godišnji uzimaju se u visini prosečnog mesečnog iznosa.

Član 5.

Prava predviđena ovim zakonom koja su uslovljena materijalnim položajem mogu se ostvariti ukoliko podnositac zahteva, odnosno članovi njegove porodice, ne poseduju novčana i druga likvidna sredstva (akcije, obveznice i druge hartije od vrednosti) u vrednosti većoj od iznosa 30 dečijih dodataka po članu porodice u momentu podnošenja zahteva.

Član 6.

Prava predviđena ovim zakonom koja su uslovljena materijalnim položajem mogu se ostvariti ukoliko podnositac zahteva, odnosno članovi njegove porodice, ne poseduju nepokretnosti, osim odgovarajućeg stambenog prostora koji odgovara potrebama pojedinca, odnosno porodice, i okućnice u površini od jednog hektara.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, prava predviđena ovim zakonom koja su uslovljena materijalnim položajem mogu se ostvariti ukoliko podnositac zahteva, odnosno članovi njegove porodice, koji ostvaruju dohodak od poljoprivrede ne poseduju nepokretnosti, osim odgovarajućeg stambenog prostora koji odgovara potrebama pojedinca, odnosno porodice, drugih nužnih ekonomskih zgrada u poljoprivrednom domaćinstvu i zemljišta u površini do jednog hektara po članu porodice.

Član 7.

Prosečna mesečna zarada po zaposlenom u Republici utvrđuje se prema podacima koje objavi republički organ nadležan za poslove statistike.

Podaci o indeksu troškova života u Republici utvrđuju se prema podacima koje objavi republički organ nadležan za poslove statistike.

Podaci o visini katastarskog prihoda i prosečnog katastarskog prihoda po jednom hektaru plodnog zemljišta, u smislu ovog zakona, utvrđuju se prema podacima republičkog organa nadležnog za geodetske poslove.

Član 8.

Prava iz ovog zakona jesu lična prava i ne mogu se prenositi na druga fizička i pravna lica.

Novčana primanja po osnovu ovog zakona ne mogu biti predmet obezbeđivanja ili prinudnog izvršenja.

II. PRAVA NA FINANSIJSKU PODRŠKU PORODICI SA DECOM

Član 9.

Prava na finansijsku podršku porodici sa decom, u smislu ovog zakona, jesu:

- 1) naknada zarade za vreme porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta i odsustva sa rada radi posebne nege deteta;
- 2) roditeljski dodatak;
- 3) dečiji dodatak;
- 4) naknada troškova boravka u predškolskoj ustanovi za decu bez roditeljskog staranja;
- 5) naknada troškova boravka u predškolskoj ustanovi za decu ometenu u razvoju;
- 6) regresiranje troškova boravka u predškolskoj ustanovi dece iz materijalno ugroženih porodica.

Prava iz stava 1. tač. 1) do 5) ovog člana jesu prava od opštег interesa i o njihovom obezbeđivanju stara se Republika.

O obezbeđivanju prava iz stava 1. tačka 6) ovog člana stara se opština odnosno grad, u skladu sa ovim zakonom.

Opština, odnosno grad mogu, ako su obezbedili sredstva, da utvrde i druga prava, veći obim prava od prava utvrđenih ovim zakonom i povoljnije uslove za njihovo ostvarivanje.

1. Naknada zarade za vreme porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta i odsustva sa rada radi posebne nege deteta

Član 10.

Naknadu zarade za vreme porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta i odsustva sa rada radi posebne nege deteta ostvaruju:

- 1) zaposleni kod pravnih i fizičkih lica (u daljem tekstu: zaposleni kod poslodavca);
- 2) lica koja samostalno obavljaju delatnost.

Naknadu zarade iz stava 1. ovog člana ostvaruje i otac, jedan od usvojilaca, hranitelj, odnosno staratelj deteta, kada u skladu sa propisima o radu koristi odsustvo iz stava 1. ovog člana.

Član 11.

Naknada zarade za lice iz člana 10. stav 1. tačka 1) ovog zakona utvrđuje se u visini zarade za puno radno vreme i standardni učinak koju bi to lice ostvarilo da radi, a najviše do pet prosečnih mesečnih zarada u Republici.

Naknadu zarade za lica iz člana 10. stav 1. tačka 2) ovog zakona čini mesečna osnovica na koju se plaćaju doprinosi za obavezno penzijsko i invalidsko osiguranje u mesecu koji prethodi mesecu u kome je započeto korišćenje odsustva iz člana 10. stav 1. ovog zakona.

Za svaki naredni mesec naknada zarade iz stava 2. ovog člana usklađuje se sa kretanjem prosečne mesečne zarade zaposlenih u Republici.

Način obračuna naknade zarade iz stava 2. ovog člana propisuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

Član 12.

Pun iznos naknade zarade, utvrđen u smislu člana 11. ovog zakona, pripada licima iz člana 10. ovog zakona pod uslovom da su neposredno pre ostvarivanja ovog prava bila u radnom odnosu, odnosno samostalno obavljala delatnost više od šest meseci neprekidno.

Licima koja su bila u radnom odnosu, odnosno samostalno obavljala delatnost, neprekidno i neposredno pre ostvarivanja ovog prava od tri do šest meseci pripada 60%, a licima koja su bila u radnom odnosu, odnosno samostalno obavljala delatnost, neprekidno i neposredno pre ostvarivanja ovog prava do tri meseca pripada 30% od iznosa naknade zarade utvrđene u smislu člana 11. ovog zakona.

Za lica iz stava 1. ovog člana mesečni iznos naknade zarade ne može biti manji od minimalne zarade utvrđene za mesec za koji se vrši isplata.

Član 13.

Obračun i isplatu naknade zarade vrši poslodavac istovremeno sa obračunom i isplatom zarada zaposlenima.

Za korisnike prava iz člana 10. stav 1. tačka 2) ovog zakona koji nemaju druge zaposlene, obračun i isplatu naknade zarada vrši opštinska odnosno gradska uprava iz sredstava obezbeđenih u budžetu Republike.

Opštinska odnosno gradska uprava vrši prenos sredstava poslodavcu iz stava 1. ovog člana iz sredstava obezbeđenih u budžetu Republike.

Ministar nadležan za finansije i ministar nadležan za socijalna pitanja sporazumno propisuju način i postupak prenosa sredstava za isplatu naknade zarade zaposlenima za vreme porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta i odsustva sa rada radi posebne nege deteta.

2. Roditeljski dodatak

Član 14.

Roditeljski dodatak ostvaruje majka za svoje drugo, treće i četvrto dete, pod uslovom da je državljanin Savezne Republike Jugoslavije, ima prebivalište u Republici Srbiji i ostvaruje pravo na zdravstvenu zaštitu preko Republičkog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Redosled rođenja utvrđuje se prema broju živorođene dece majke u momentu podnošenja zahteva za novorođeno dete.

Pravo iz stava 1. ovog člana ostvaruje majka koja neposredno brine o detetu za koje je podnela zahtev, čija deca prethodnog reda rođenja nisu smeštena u ustanovu socijalne zaštite, hraniteljsku porodicu ili data na usvojenje i koja nije lišena roditeljskog prava u odnosu na decu prethodnog reda rođenja.

Uz zahtev za ostvarivanje prava na roditeljski dodatak podnosi se uverenje nadležnog organa starateljstva o ispunjenosti uslova iz stava 3. ovog člana.

U slučaju da majka nije živa, da je napustila dete, ili da je iz opravdanih razloga sprečena da neposredno brine o detetu, pravo umesto majke deteta može ostvariti otac, ukoliko ispunjava uslove iz st. 1. do 3. ovog člana.

Član 15.

Roditeljski dodatak isplaćuje se jednokratno počevši od juna 2002. godine i iznosi za drugo dete 50.000 dinara, za treće dete 90.000 dinara i za četvrto dete 120.000 dinara.

Iznos roditeljskog dodatka utvrđen u stavu 1. ovog člana usklađuje se sa indeksom troškova života.

Nominalni iznos roditeljskog dodatka utvrđuje, u skladu sa stavom 2. ovog člana, ministar nadležan za socijalna pitanja.

Roditeljski dodatak isplaćuje se u iznosu koji važi na dan isplate.

Zahtev za ostvarivanje prava iz stava 1. ovog člana podnosi se najkasnije do navršene godine dana života deteta.

Član 16.

Roditeljski dodatak ne može se ostvariti ako majka ili članovi porodice u kojoj živi plaćaju porez na imovinu na poresku osnovicu veću od 12.000.000 dinara.

3. Dečiji dodatak

Član 17.

Dečiji dodatak ostvaruje jedan od roditelja koji neposredno brine o detetu, koji je državljanin Savezne Republike Jugoslavije, ima prebivalište na teritoriji Republike Srbije i ostvaruje pravo na zdravstvenu zaštitu preko Republičkog zavoda za zdravstveno osiguranje, za prvo, drugo, treće i četvrtu dete po redu rođenja u porodici, od dana podnetog zahteva, pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Pod uslovima iz stava 1. ovog člana pravo na dečiji dodatak ima i hranitelj i staratelj deteta.

Hranitelj ili staratelj deteta može ostvariti pravo na dečiji dodatak najviše za četvoro dece u porodici, računajući sopstvenu decu koja žive u zajedničkom domaćinstvu i decu bez roditeljskog staranja.

Strani državljanin koji radi na teritoriji Republike Srbije ostvaruje dečiji dodatak, ako je to određeno međunarodnim sporazumom, pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Dečiji dodatak pripada deci koja žive i školuju se na teritoriji Republike Srbije, ako međunarodnim sporazumom nije drugačije određeno.

Dečiji dodatak pripada detetu do navršenih 19 godina života, ako se u svojstvu redovnog učenika nalazi na školovanju.

Dečiji dodatak pripada i detetu koje iz opravdanih razloga ne započne školovanje, odnosno koje započne školovanje kasnije ili prekine

školovanje u svojstvu redovnog učenika, i to za sve vreme trajanja sprečenosti, a najdalje do 19 godina života.

Izuzetno od stava 6. ovog člana, dečiji dodatak pripada i posle navršenih 19 godina života za dete za koje je donet akt o razvrstavanju, sve dok je obuhvaćeno vaspitno - obrazovnim programom i programom osposobljavanja za rad, a za dete nad kojim je produženo roditeljsko pravo najduže do 26 godina.

Član 18.

Školovanje u smislu ovog zakona jeste obrazovanje u osnovnoj školi, odnosno obrazovanje u svojstvu redovnog učenika u srednjoj školi koja je obuhvaćena mrežom škola čiji je osnivač Republika Srbija odnosno AP Vojvodina, a u skladu sa propisima u oblasti obrazovanja.

Član 19.

Pravo na dečiji dodatak ostvaruje se:

1) ako ukupan mesečni prihod, umanjen za poreze i doprinose, po članu porodice ostvaren u tri meseca koji prethode mesecu u kome je podnet zahtev iznosi do 2.750 dinara, a ukupan mesečni katastarski prihod po članu porodice u prethodnoj godini ne prelazi iznos od 3% prosečnog katastarskog prihoda po jednom hektaru plodnog zemljišta u prethodnoj godini ili je ostvaren od zemljišta do 500 m² na kome je podignuta stambena zgrada;

2) ako ukupan mesečni katastarski prihod po članu porodice u prethodnoj godini iznosi do 7% prosečnog katastarskog prihoda po jednom hektaru plodnog zemljišta u prethodnoj godini, a porodica ne ostvaruje druge prihode.

Iznos od 2.750 dinara utvrđen u stavu 1. tačka 1) ovog člana jeste iznos za jun 2002. godine i usklađuje se sa indeksom troškova života.

Član 20.

Za samohrane roditelje, hranitelje, staratelje i roditelje deteta ometenog u razvoju za koje je donet akt o razvrstavanju a koje nije smešteno u stacionarnu ustanovu, cenzus utvrđen u članu 19. ovog zakona uvećava se za 20%.

Član 21.

Nominalne iznose cenzusa za ostvarivanje prava na dečiji dodatak, u skladu sa čl. 19. i 20. ovog zakona, utvrđuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

Član 22.

Visina dečijeg dodatka za mesec jun 2002. godine, za prvo, drugo, treće i četvrtu dete iznosi 900 dinara.

Iznos dečijeg dodatka utvrđen u stavu 1. ovog člana usklađuje se sa indeksom troškova života.

Iznos dečijeg dodatka, utvrđen u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana, za samohrane roditelje, hranitelje, staratelje i roditelje dece ometene u razvoju uvećava se za 30%.

Za dete za čije se obrazovanje ili rehabilitaciju potpuno ili više od 50% obezbeđuju sredstva iz javnih rashoda iznos dečijeg dodatka umanjuje se za 50%.

Nominalne iznose dečijeg dodatka, u skladu sa st. 1. do 4. ovog člana, utvrđuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

4. Naknada troškova boravka u predškolskoj ustanovi za decu bez roditeljskog staranja

Član 23.

Deca predškolskog uzrasta bez roditeljskog staranja imaju pravo na naknadu troškova boravka u predškolskoj ustanovi koja se nalazi u mreži ustanova koju utvrđuje opština odnosno grad, u visini učešća korisnika u ceni usluge.

Deca bez roditeljskog staranja na smeštaju u ustanovama socijalne zaštite ostvaruju pravo na naknadu troškova u skladu sa stavom 1. ovog člana.

Deca bez roditeljskog staranja koja su u starateljskim ili hraniteljskim porodicama, ostvaruju pravo na naknadu troškova iz stava 1. ovog člana, pod uslovom da je za njih ostvareno pravo na dečiji dodatak u skladu sa ovim zakonom.

5. Naknada troškova boravka u predškolskoj ustanovi za decu ometenu u razvoju

Član 24.

Deca predškolskog uzrasta ometena u razvoju imaju pravo na naknadu dela troškova boravka u predškolskoj ustanovi koja se nalazi u mreži ustanova koju utvrđuje opština odnosno grad, u visini učešća korisnika u ceni usluge.

Pravo na naknadu troškova u skladu sa stavom 1. ovog člana ostvaruju deca ometena u razvoju, pod uslovom da je za njih ostvareno pravo na dečiji dodatak u skladu sa ovim zakonom.

Predškolskoj ustanovi u kojoj se organizuje posebna grupa za decu ometenu u razvoju obezbeđuje se naknada troškova po detetu u visini učešća korisnika u ceni usluge .

6. Regresiranje troškova boravka u predškolskoj ustanovi dece iz materijalno ugroženih porodica

Član 25.

Deca predškolskog uzrasta iz materijalno ugroženih porodica, kao i deca bez roditeljskog staranja i deca ometena u razvoju koja nisu ostvarila pravo u skladu sa čl. 23. i 24. ovog zakona imaju, u zavisnosti od materijalnog položaja porodice, pravo na regresiranje troškova boravka u predškolskoj ustanovi, koja se nalazi u mreži ustanova koju utvrđuje opština odnosno grad.

Način i uslove regresiranja troškova iz stava 1. ovog člana utvrđuje nadležni organ opštine, odnosno grada.

III. POSTUPAK I NAČIN OSTVARIVANJA PRAVA

Član 26.

Ministar nadležan za socijalna pitanja propisuje bliže uslove i način ostvarivanja prava na: naknadu zarade za vreme porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta i odsustva sa rada radi posebne nege deteta; roditeljski dodatak; dečiji dodatak; naknadu troškova boravka u predškolskoj ustanovi za decu bez roditeljskog staranja i naknadu troškova boravka u predškolskoj ustanovi za decu ometenu u razvoju.

Ministar nadležan za socijalna pitanja propisuje bliže uslove odsustva sa rada ili rada sa polovinom punog radnog vremena roditelja, odnosno usvojioca, hranitelja ili staratelja deteta mlađeg od pet godina kome je potrebna posebna nega zbog teškog stepena psihofizičke ometenosti.

O stepenu psihofizičke ometenosti deteta mišljenje daje opštinska odnosno gradska komisija nadležna za pregled dece ometene u razvoju, a troškovi njenog rada finansiraju se iz budžeta opštine odnosno grada.

Sastav, nadležnost i način rada komisije utvrđuje opštinska odnosno gradska uprava, u skladu sa zakonom.

Član 27.

Prava utvrđena ovim zakonom ostvaruju se po propisima o opštem upravnom postupku, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 28.

Rešavanje o pravima iz člana 9. stav 1. tač. 1) do 5) ovog zakona poverava se opštinskoj odnosno gradskoj upravi.

O pravima iz stava 1. ovog člana opštinska odnosno gradska uprava rešava na osnovu podnetog zahteva.

Član 29.

O pravima iz ovog zakona u prvom stepenu rešava opštinska odnosno gradska uprava u kojoj je prebivalište podnosioca zahteva, osim o pravu na naknadu zarade za vreme porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta i odsustva sa rada radi posebne nege deteta, o kojem rešava opštinska odnosno gradska uprava u kojoj je sedište poslodavca zaposlenog.

Član 30.

Po žalbama na prvostepena rešenja o pravima iz člana 9. stav 1. tač. 1) do 5) ovog zakona u drugom stepenu rešava ministar nadležan za socijalna pitanja.

Rešavanje u drugom stepenu po žalbama na prvostepena rešenja o pravima iz člana 9. stav 1. tač. 1) do 5) ovog zakona na teritoriji AP Vojvodine poverava se odgovarajućem organu uprave AP Vojvodine.

Član 31.

Korisnik prava iz ovog zakona koji je na osnovu neistinitih ili netačnih podataka, ili neprijavljinjem promena koje utiču na gubitak ili obim prava ostvario pravo, dužan je da naknadi štetu, u skladu sa zakonom.

Član 32.

Sredstva za ostvarivanje prava od opšteg interesa utvrđenih u članu 9. stav 1. tač. 1) do 5) ovog zakona obezbeđuju se u budžetu Republike, u skladu sa zakonom, pri čemu se posebno vode sredstva za naknade za porodiljsko odsustvo a posebno sredstva za decu i porodicu.

Član 33.

Upravni nadzor nad primenom ovog zakona i propisa donetih na osnovu njega vrši ministarstvo nadležno za socijalna pitanja.

Posao iz stava 1. ovog člana za teritoriju AP Vojvodine poverava se odgovarajućem organu uprave AP Vojvodine.

IV. KAZNENE ODREDBE

Član 34.

Novčanom kaznom od 20.000 do 100.000 dinara kazniće se za prekršaj poslodavac sa svojstvom pravnog lica ako ne izvrši obračun i isplatu naknade zarade u skladu sa članom 13. ovog zakona, odnosno ako obračuna i isplati više od iznosa koji bi se utvrdio u skladu sa čl. 10. do 13. ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se poslodavac koji je privatni preuzetnik novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 7.000 do 10.000 dinara.

Član 35.

Novčanom kaznom od 20.000 do 100.000 dinara kazniće se za prekršaj poslodavac sa svojstvom pravnog lica i drugo pravno lice ako izda neistinu potvrdu o ostvarenim prihodima podnosioca zahteva iz člana 4. ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se poslodavac koji je privatni preduzetnik novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 7.000 do 10.000 dinara.

Član 36.

Novčanom kaznom od 10.000 do 20.000 dinara kazniće se za prekršaj odgovorno lice u opštinskoj odnosno gradskoj upravi, ukoliko nenamenski koristi sredstva za isplatu prava predviđenih ovim zakonom.

V. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 37.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje korišćenje prava ostvarenih na osnovu propisa koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona, osim prava kod kojih će se izvršiti odgovarajuće usklađivanje sa odredbama ovog zakona.

Korisnicima materinskog dodatka zatečenim u pravu po pravnosnažnim rešenjima na dan stupanja na snagu ovog zakona vršiće se isplata do isteka roka utvrđenog rešenjem.

Isplata prava na pomoć za opremu novorođenčeta utvrđena pravnosnažnim rešenjem izvršiće se u skladu sa propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Za dete rođeno pre dana stupanja na snagu ovog zakona primenjivaće se do tada važeći propisi za ostvarivanje prava na materinski dodatak i pomoć za opremu novorođenčeta.

Pravo na roditeljski dodatak, predviđeno ovim zakonom, može se ostvariti za dete rođeno 1. juna 2002. godine i kasnije.

Član 38.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važe: član 1; član 2. tač. 1) i 2), tačka 5) u delu koji se odnosi na odgovarajuću sadržinu rada sa decom bez roditeljskog staranja, i decom sa smetnjama u razvoju i decom iz socijalno ugroženih porodica i tačka 6); čl. 5. do 9; član 11. stav 1. tač. 1) do 4) i tačka 5) u delu koji se odnosi na decu bez roditeljskog staranja i decu sa smetnjama u razvoju; stav 2. u delu koji se odnosi na tač. 1) do 4); čl. 12. do 30; član 31. u delu koji se odnosi na decu bez roditeljskog staranja i

decu sa smetnjama u razvoju; član 36. stav 1. u delu koji se odnosi na pravo na naknadu zarade za vreme porodiljskog, produženog porodiljskog odsustva zaposlenog roditelja i odsustva sa rada usvojioca radi nege deteta, materinski dodatak, pomoć za opremu novorođenčeta i dodatak na decu; čl. 37. do 42; član 66. stav 1. osim u delu koji se odnosi na predškolsko vaspitanje i obrazovanje za decu na dužem bolničkom lečenju i na vaspitno-obrazovni program u trajanju od tri sata pred polazak u osnovnu školu; član 69. i član 76. Zakona o društvenoj brizi o deci ("Službeni glasnik RS" br. 49/92, 29/93, 53/93, 67/93, 28/94, 47/94, 48/94, 25/96 i 29/01).

Član 39.

Ovaj zakon stupa na snagu 1. juna 2002. godine.